

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Sefer Šifte tsadiqim

Lerner, Pinḥas <mi-Dinovits>

<ץיבונידמ> סחניפ

Abraham Josua Heschel

עשוהי מהרבא, לשה

Lemberg, 5681 [1920 oder 1921]

אריו

urn:nbn:de:kobv:517-vlib-9418

וכי בגין דידע לקרנא להתיא ילתיא לפולחנא דקציה עכ"ל
 והיא ע"ד חזונו ז"ל ונלאך רע צע"כ יענה חזון וגם
 חרציו יגלים אחר וז"ל והוא גם הוא אחריו כלומר
 צלחיתו וצקוף יתכפיה גם הילתיא וגם הוא יגלים אחר
 והו צענוס עקב רב כי אפילו הילתיא טהור צמיח רגליו
 וירדה מות קופו להיות רב ויתגדל בפולחנא דקציה ע"י צענוס
 אה התורה :

אמנם

כריך לזה זמירות גדולה והסתדלות וחריות שלא
 יושאר ח"ו צענוקי הקליפה וע"ד שפי' חצי זקני
 הרב הלדיק וכי ר' **יצחק** ז"ל שהיה מ"י צנוה קהילות
 קדושה כג"י חילוני ונטיע ואל אטבעה הילכי ונטיע היון
 שהוא ק"ח ח"ל ואל אטבעה שאל אצור צענע להיות ההרגל
 של הרע נעשה עבד אללי ח"ו ולאו כל נוחא קביל דא עכ"ל
 ואחת דיבור אלהים שחיס זה שנועתו היינו צכל מלה ונלות
 וננליא לו הילך הרע פירושים טובים צכדי לטווח עיני האדם
 ח"ו וני שנוטה אה עלמו צאונה דוחה הפ' של הילתיא ונכוון
 שפי' האונה שהיא כתיב ודרך קלוה לדרך עבודה צורא ע"ד
 שנועתו והרב הלדיק **מאפשא** כי דפי' של הוודק ח"ל

מאפשא

כאן לך לך וצעקידה כתיב לך לך אל חרץ הוודיק לונה לך
 שהי' כסיון זה כוונ עקידה ע"כ ונודקט והקשה הרב היל מה
 זה כסיון הוא הלא הש"י הצניחו ואעשך לגוי גדול ואצרכך
 ואגדלה שונך וגו' ורש"י ז"ל פירוש ואעשך לגוי גדול צננים
 ואצרכך צנוון וכי ד"ה זה שאוורים אלהי אצרהם ואצרכך
 זה שאוורים אלהי ילחק וכי וקשה הלא צוודקטי רז"ל כוונ
 פירושים כאנורו זזה ולונה נקט רש"י ז"ל דייקא הני פירושי
 אונם צאונה צעה סגולה אליו מלך ונלכו הונלכים הקציה
 לאצרהם ואנור לו לך לך ונארלך ואעשך לגוי גדול ואצרכך וגו'
 המחיל לצו להתלחצ ולילך לקיים דברי הש"י וכשראה הילתיא
 שמתחיל לילך עס בלצו צהלהצות גדול והיקט לו שיהא לו
 עכ"פ כוונת הליכהו להיות לו הגדלת השם וננון וננים וזה
 היה כוונת הקציה צאוורו ואעשך לגוי גדול וגו' שההצנחה היא
 הללחת האות הגופניות בא היליע ואנור לו הטי' של ד"ה הינו
 שה כוונת יהיה על דבר אחר ואצרהם שנוע להיליע וצחר לו
 הפירוש של ד"ה צכוונת נסיעתו ונארלו ע"ס שיאוורו אלהי
 אצרהם אלהי ילחק ויתגדל ויתקדש שנו של ונלך ונלכי הונלכים
 הקציה ולא היה כוונתו כלל להפירוש הראשון להתבדך צנוון
 וצטט וננים זה היה כסיון גדול שהלך נארלו לנענן קידוש
 שנו יתבדך ולא להתאחר כלל זה הנסיון דוונע לעקידה ילחק
 שכוונתו עס היה ג"כ לנענן קידוש שנו יתבדך עכ"ל הקדוש
 ויונן ע"ד פירוש הרב האלטיך ז"ל עתה ידעתי כי ירא אלתי
 אהא ולא שחכת את ציבך את יחידך וננני ולהלן הוא אונר יען
 אשר עשית את הדבר הזה ולא שחכת את צכך את יחידך ולא כתיב
 וננני ע"ד ונל לכני אהוצים שאנור אחד להצירו צזה אדע
 להתבדך לי כשהעננה והקביון עלוודך לשנוי וצגיני וכן עשה

חצירו הנה זה הוא נקל ודבר קל הוא לעשות עשית
 לשונה כי בגין חצירו אהוצו עשה רליוו והתענה וסיגף עליו
 ונשא"כ כשאנור לו עשה צגיני ואכול ונעעוים ונאלכים
 עריצים ונחוקים ולא חכוין להתבדך רק לי לשנוי.

הג"ה

והוא ע"ד דקדוקו ז"ל חס כאנור צכל כפשך לונה לא
 צכל ונאודך וכי ולא דקדוקו על צכל לצבך אונם
 צכל לצבך הילטריך כי הוא עבודה קשה ונאוד לאכפיה
 לילתיא לפולחנא דקציה לאכול דברים ונחוקים לשם הקציה
 כענין שאנור רציו הקדוש לא נהיחי אפילו צאלצע קעניס
 וכי אצל צכל כפשך וצכל ונאודך אלו השני דברים הם
 אחד לקבץ עלמו לשם קציה זה דבר קל ללדיקים לזה דקדוק
 חס כאנור צכל כפשך וכי ואנורו ז"ל (חולין אה) ויותר יענע
 לצדו אנור ר"ה נשחירי על פכין קעניס ונאחן ללדיקים
 שחציבה עליהן וננוכס יותר וננפס וכל כך לונה לפי שח
 פושטין ידיהם צבול ע"כ וכונתם הכל לאהבת הש"י צ"ס

הג"ה זה הוא עבודה קשה ונאוד שיחכל אדם דברי ונחוקים
 כנפח לוף וכונתו לא יהא לשם עלמו רק לשם חצירו
 אהוצו זה הוא דבר קשה ונאוד וה"כ כשאנור לו לשחטו לשם
 הש"י זה הוא דבר קל לביית האצ ונאחכור על צו יחידו לנענן
 נלות צוראו ונשא"כ כשאנור לו שלא לשחטו ויעשה זה לשנו
 זה הוא דבר גדול וז"ל עתה ידעתי כי ירא אלהים אהא ולא
 שחכת פ"י ולא הי' הכוונה צוונ שחשכת את צכך ונלשחטו
 וננני פ"י לשנוי וצגיני זה היה דבר גדול וכסיון קשה שיחכל
 אדם דברים עריצים וכונתו יהא לשנו עכ"ל והנה גם צכך
 לך להתבדך ודברים עריצים כנוון וננים וסס ואפ"ה לא היה
 כוונתו רק לשנו לנענן שיחקדש שנו ויתבדך ויהא חוונת
 אלהי אצרהם וזה אנור שקול כסיון זה ככסיון העקידה

וירא

וירא אליו ד' צאלוני וננרא והוא יושב פתח האהל
 כחוס היום וגו' אנורו ז"ל צויה"ק ונכפתיהל ולא
 יוקיד עלנא ונלתיא דלדיק וכי חסו כחוס היום וכינר
 הקציה צוונת הכנסת אורחים ונולס חקד יצנה ונח
 צוודתו להנחיק הדין וכה להיות נקרא תוים והלך ונודקטי
 למדריגה וקרא לעלמו עפר ואפר וכל פנעם שהשיג יתה
 היה רוחה ונעשו שער הכס כחילו לא התחיל צעדות ה
 ואנורו ז"ל קיים אצרהם אציו כל התורה כולה כי נעשה
 שני כליוחיו כשתי ונעיינית חכונה ועווד וראה כל שרע
 המלות עד היכן הם ונגיעים וקיים אחס ע"ד אונת
 הדריכני צכתיב ונלודך כי צו הפלתי שעיקר החשוקם היה
 להצנח

בצניעות הולך ובמדרגת לדיקים סקראחים והלכים וטועתי
 הפרטים צמס סרצ האלהי **הבעהשט** זיל כנבנינו
 ונאלו האזורים צארץ אבור וסנדרים
 צארץ מלכים אשור ונלשין כי אשורני צניח זה
 קרר אובד וצארץ מלכים הייט גשמיית ואלויות זה קרר
 נדח עביל סקרוס ואנרס חזינו היה תמיד צמדדנה ז
 וקדוה לו תמיד איך שעדיין לא הסתיל צענדת די וכי
 היל עדיין וסנצ ונחון רק על הפתח וסלא כנכס עדיין
 צסוכל לפנים צנוקיוות הרמים אשר סס סס די לצחות טיבן
 סס האוכים צסס אלטי וננרר אלו ונחמים עליון דכסופין
 כמיש צזסיק ונדוה לו טיש עדיין ונרק רצ ציט וצין קיטי
 עד שסיח יוסב רק צפתח וילרו וילרו רס מונט וסוכן צאלטי
 וננרר שסיח עונק רוס וטועתי צזה משרצ הלדיק וכי
מאפטיא כי שזה חונרו וירר אלטי הייט סנדרה ונררר
 להלדיק איך עדי צאלטי וננרר אלל היל יוסב
 עדיין פתח האוהל ולא הסתיל לכניס כלל עכיל הקדוה ולהיות
 עילי עייס צגודל לרקטי ואמונטי צדי פירסנה עליו סכתי
 צענין העקידה ונלקטו ונחסיצו עד למחר היה סזכות
 עונרו לו ולדומותיו עד עולם ולכאורה פלא מה זה הסנצ
 הלא מליטו גם צדווח האלו סנדרים וסנשמטיס על קדושת
 שמו יחנך ויש גם צדווח השמד שוסר נפסס על
 קדושת שמו יחנך כוה אלפסי רצצות וישראל כדיל כי
 עלין סררנו כל הייס חונס חונרו זיל קייס אצרהס חזינו
 עייס כל סחורה היינו סנעקה שתי סליותו כשתי מעיינות
 חכמה ולפס צרוח הקדש כל סררטי סנולות עד היכן מניעיס
 וקייס איהס כי ידע עעון של כל דבר ודבר וסניס נודל
 סחו ודיעתי טעמו וסררן כל דבר ודבר וסניס ה לא חניס
 ליה לא היל צידו לצעל גזירת סדים עיד שטועטו צסס
 הרצ סלדיק הקדוש וכי ר **אלימלך** זיל כנבנינו צגזירת
 סקירה רחיל חלני כל סישראל עיכיס צו והסיצ חיל
 מעלמל דקסוע וכל ה לא חניס לי ונרר יודע טעמו של
 כל דבר עד שגס חיל ססכנתי לזה וליכ איך אפסר לי
 להספלל עייז (ונחלא חנר ענדרתי על הפתח סכיל) חלל
 יס לכס לחלתי עיכיס צהלדיק היל שחיל יודע טעמו של
 דבר וטנעסה הגזירה של צדיעתי וססכנתי זה יכול ללעוק
 ולהספלל (וכיל דצזה אפיל חונרס זיל חיל כשר לפני הונלך
 וסיל כעבד לפני הונלך) (צרכות ליד) חילי עננה צספילתו וצזה
 טנעתי מפי הרצ וכי ו ר **צבי מענדיל** כי לפרש צזה
 חונרו חונכי חיל ונצרהס אשר חיל עישה כי חנר סקיל חס
 לא חודיעני טעמו של הדבר עד סקסיס גם היל לגזירה
 ז צודחי ילעוק ויחפלל עד סייילר לי כניכיל צלרתי ויצעל
 הגזירה ומה הועיל גזירתי וני מישל צי לדיק מונצ לי
 להודיעו טעס הדבר עד סקסיס גם היל ואצודרן שער
 על הפתח כחלל סכיל וסנ לא יחפלל ונרר סודיעו חונר
 חונקה חיל ונצרהס וני עד שלצנף שלל מלא עשיה
 לדיקים סקרוס גם היל אצרהס חזינו עייס על הגזירה וסנ
 לא הספלל וצזה כחקיינות גזירתי מלטי של עולם ציה

ובזה יחא מה שגילה לו הדבר ולכאורה יפלא הלא הלאו
 היל להפוך הערים ודע צודחי סאצרהס חזינו יחפלל
 עייז ולא יחא עננה וליכ מה ז חננה להודיעו וסלא סנעס
 לי חניס מונצ היל שלל להודיעו לכל זה כלל לצל ילעווח
 ולפי סכיל יחא שלרף היה סררר להודיעו סאלמלל כן היל
 מצעלה כי וני מישל צי לדיק עכיל וצזה חספס
 לומר חונרו כי לא עישה די חלסיס דבר כי חס גלה סרר
 אל ענדו סנציוס כלומר לא יוכל כניכיל ציה לעשות דבר
 עד סנעלה ללדיקים חחלה צכדי שלל יצטויה וצזה ופירסיס
 הטיענל סובלח סנלך כי סלדיקים צכל דור יוכליס צכיס
 לרקחס חכותס לצעל גזירות הגלות ולסציו עשיח חונס
 שרילן שילן רלון סקציה צזה עיד חונרס זיל צסוק סנצנתי
 חסכס ציח יוסלסיס וני (כחצווח קייח) וכיון סרררס
 סקציה כניכיל סיכל ולכן גם חס סובלסי וזהו סיכל
 סנלך וצסס הרצ סלדיק וכי **רקאוניני** זיל סנעתי
 לפרש עיד וסל לחיוס סנחן
 לחרוסתי וחונרו לו סרררתי דווא חיל חילי צחונך וליק
 חונן ססכתי ונצנצי סייב לה כל זמן סססלומות סס
 צידך חס וסכנול צידך עיד חונר חונך ופסילך וני
 חוה סנו וססון ועיי ססלומות נקסריס זה צזה כחותס על
 לב סרררס חיל סובלח סנלך פירש כוסלח צידה ססלומות
 וסייט סחורה והנולח סנחן לנו ססי צהר סיני ונחסיין חיל
 צדיטי עיד חונרו ונחתי ונכני צחוכס עכיל וסכלל חיל
 סציד סלדיקים לצעל גזירות וכמה פעמים זכרו זיל
 צוסיק ריש צר יוחיל סכיס צעלמל וצזה טנעתי ופירסו
 ושרצ סלדיק **מברדיטשוב** זיל כנבנינו חונר
 ויכון צחקד כסלך
 חס חגור עליו כניכיל שלל צחקד חיל חיל חונר כי חננה
 לדיקים וחקידי סדור ענור וכנעל הגזירה כנן הווננענע
 על חזינו ועישה רלנו עכיל ונפסר לומר צזה חונרס
 זיל (יצווח קייח) חלל חניד לך סרררס נכנע
 חנר וכי יס כחצ שחיל של חנר כילן צגיד טיש עונה טנעתי
 כילן צגיד שילן עונה סצועה עייכ סננרר כלומר סססנעתי
 חין לה וקייס כי סלדיקים לא יסכינו להס וצטלויה עיד
 סכיצ צחיקוים וסל לא ססחרע חיל צעילח ויכך וננר
 דסעציד צנין רעיל ונחוננח וכי עייכ וסנפס אצרהס חיל
 לגודל לרקר סולרך הקציה לגלות לו טעמו של כל דבר
 ודבר ולפתוח לו ונעייכית חכמה וסנה כל סולות וסל
 צסררס על מה חס ונרררן חונס מלוח עקידה לה חיל
 סרררן כי צחונת סוף הדבר היה שלל פסחע ולכן לא חיל
 סרררן ולא סניט כלל וכלל ורק עשה זה מנצירת חונך
 ונחנתי חיל ונרר היל גדול מלך טועסה חרס דבר גדול
 כזה צלי קדיוות ודיעה לי סייס טעס וסירס ונרר סנצנ נחיל
 וכפלל מלך ספלל ופלא וכלל גדול צחורה טיש לחחלס
 לרננות צעלמו חיל סהיל עדיין ונחון וסלא סחחיל כלל
 צענדת חיל ומה גם צני סידע צעלמו שלל חיקון עדיין
 צריח

היה קודם ונתעלה כעורים ע"ד שאמר הרב הלוי וכו' ה
מיסוראן כי לא תלמי לרגלי דנשיחא עד דתחזו
 קתנה בגווי כהירין רמו לה אדם שיחא קשתו וזאת הצדקה שלו
 יסיר ולהיר וזוה יודככה כשנתו להיום נקשר בלרור סתים :

אל כל העבור ועל ענדך וגו' גרסינן (שנונית לה) כל
 שנות האמורים בתורה באצרכם קודם חוץ וזה שהוא
 על שאלו ויאמר חכמי אס כל גלחתי חן בעיניך וזה שהוא
 על שאלו ויאמר חכמי אס כל גלחתי חן בעיניך וגו'
 הכונה בן חתי ר' יהושע וגו' אמר גם זה קודם כגון אולם הא
 דאמר רב יהודה אמר רב גדול הכנסת אורחים יותר מהקבלת
 פני הסכינה כגון כמותו הוה וכו' רש"י ז"ל חף זה קודם דכתיב
 גבול ויחיה וירא אליו ר' וגו' וסדר כתיב והנה שלשה אנשים
 באו להקציה אל כל העבור ועל ענדך הוחין לי כאן עד
 לאכניס האורחים כו' ע"כ מראה בלדברי ח"ק דקבור דאיתו
 הכנס הכתיב כאן הוא חול חין לני למועד גדולה הכנסת
 אורחים יותר מהקבלת פני הסכינה כתיב וזה לפי ששנתי
 ופרשים למה חין חטו אמורים לשם יחוד וכו' בשעת קיום
 המילה דהכנסת אורחים לפי שגדולה הכנסת אורחים יותר
 מהקבלת פני סכינה עכ"ל. ומה עמו לדברי ח"ק ובאונה שנונית
 והנה חכמי האמת שמהגים לומר לשם יחוד בשעת קיום
 המילה זו והשתחא דלחא לירן וליד דתיבת יותר מיותר : אמנם
 מדע ומדברי חכמי האמת ז"ל שכלים עסק התורה הוא לזר
 מילוי קדושה אשר כפלו ואלכסו מהקדושה ולהחזירם ביחוד
 קלם כמו שהיו וגיב לט עוד שצורתי כילולי קדושה יפעול
 הלויק השלם אפילו בנמשותיו הגשמיים כגון אכילה ושתייה
 ומנוחה : והנה מלך השכל מראה שמימי חיי דיונה הצירורים
 עמי ונבשים הגשמיים להפלות חוקף העלאת ח"ק שמימי
 עסק התורה כי עמי אומלעות עסק התורה יש' כל דבר עיקר
 על ידי פלחי התורה ותבטויה יפעיל הלויק להוילא מהקיי
 עליו מפי וממילוי ונוחה כוחו עד אשר יקח חיל בלעו
 האמורים ז"ל אס פנוע וכו' אס אכן הוא כיוונה ואס ברזל
 והפולן ואשר ע"כ הזמירה לנו התורה הקדושה והגית זו יועם
 לילה ואמרו ז"ל עוד אמר הקציה בראתי לכם ילכיר בראתי
 וכן תבלין שהיא התורה ופעולה גדולה זו של העלאת הצירורים
 עליו ומסתדלים עליה ועיקר בריאת אדם בשביל זה לא יפעול
 חין מליאות להשגה זו וזלת באומלעות התורה ונדע שעסק
 התורה יכונה בשם קבלת פני סכינה כי אורייתא וקציה חד
 היא ולהקציר העינין הוא ע"ד ששנונית ופרשים בשם הרב
 הלויק הקדוש ר' **זיסיא** ז"ל כגמי אמרו ז"ל כל הלמוד
 וטובה קציה טובה עמו (ולפי הגירסא בהד"א ח"א פרק י"ח
 וזאת ח"ל נוחי שפני כמים לצך יוכה פני ד' ומכאן אמרו כל ח"א
 ע"ש וקורא וטובה ועוסק בתורה הקציה יושב כנגדו וקורא
 וטובה עמו וכו' עכ"ל : וקורא וטובה חייט מקרא משנה
 וישתק צריח שער היראה פ"ד אמנם עי' (עגילס ד') מלית
 לקריתא בליבת ולשפיתא צ"ס סגור מינה למיחי ונחיתין
 ד"ה ציעא ח"ל ר' ירמיה וכו' כדאמרי חכמי אעבר פשתא

הא וחכמים וכו' פיהשו ז"ל ואחזיקה שנית וכן ק"ס דף כ"ח
 אמר עומד וקור' וסודר וטובה מיושב וכו') וקי' אס אדם הלמוד
 כ"כ כמו גדול ותעלה בעיני אלהים אנוחי בפעם יאכונה
 אינו לומד עמו. אמנם באות בתחילה כשארס ומתחיל ללמוד
 ופוחה הספר אינו רואה לפניו רק קלת גשמיית כיון לבן
 ואחיות שחורים וכשמתחיל ללמוד האותיות והתחיות דחילו
 ורחימו לשם יחוד קציה ושכינתים אז פורחת לעילא ומעלה
 רטון ורחמים. וכל העולמות מודעזעים והלדוק הזה ממשך
 צכה הדבוקות שלו אור ח"ק צ"ה וצ"ס לתך האותיות דד
 שחאירים האותיות ברוחניותם באור ח"ק צ"ה ומכניס אור
 השכינה להאותיות כבוד אמרם ז"ל בתורתו של ר' גואר הים
 כתוב כתיבת אור בחלף וכל אור ואור שומילא הלדוק מפי
 מוערר בחינת אור הרוחניות המיוחס לאור הזה כי האותיות
 התורה אינם הסכמיים אלא שיש באותיות הקדושים פנימיות
 ורוחניות וחיות עולם וכל אור ואור רוחות בלרור וזוה אל
 רוחניות ידוע ואל בחינת ונבחינת הספירות העליונות וכל אור
 ואור יש לו לרע רוחניות ואור ככזר אללה מעלם הספירה
 משתלשל ומדריגה למדריגה בדרך השתלשלות הספירות עד
 שגיע ויחלבש האור ההוא באור הריא וכשמתחיל ללרר
 האותיות לעשותם תיבות הנה מייחד זוה יאודים כפלאים עד
 חין קץ ותכלית וגורם זוה הטיב גדול לשמו ית' ויתעלה וחיוב
 כשחזר וטובה כולל דלמוד עם הקציה כיון סביר כמשך
 לתוך האותיות אור קציה עכ"ל הקדוש. וזוה יומתק מלוד
 דברי האגודה הוצא בפרקים ז"ל. המחך בפרקים חדשים
 מותר. בשינוי אסור עכ"ל וכל דבריהם רוח הקודש הם הלא
 לרעת כמה יערב כטיפה לוף לכתיב עסק התורה דשם קבלת
 פני סכינה ונדע שהעלאת ח"ק קוראים בשם הבכנת אורחים
 וז"ל גדולה הכנסת אורחים מכל דבר שפועל אדם להעלות
 זוה חיל שבלע הקיי הכל גדולה הערך אבל מ"ע יותר גדולה
 היא כהצדיות באים מהקבלת פני הסכינה פ"י ע"י עסק ח"א
 ואינו דיונה העלאת להעלאת (ואין הכרע רמוז הזה מלאווח
 אל כל העבור) ק"ו מלחתי שהאשנה נפשי כספרי חכמי אונם
 ז"ל וז"ל מדע שכל מלית ומלית שאלם עישה הוא ויעלה ח"ק
 ומצבר אותם מנין הקליפות וז"ל הכנסת אורחים שהחין
 מוודים בחוץ מין הקליפות והיא אלקף אותם הציחה אל
 מוקם קדושה לשרשם. והנה לפעמים יש אחד שח"א בדבוקת
 ומעטג גדול ליתצדק שמו בתורה או בנזוה או בחפלה
 ויחידים ורואה חיה אדם שרולה לעבור חיה בעירה ויכול
 להליטי עד שיפסק מדבוקות ומעוזג שלו ויכניס צדדים
 עמו עד שיילי מעצירה או שיכול להחזירו בתפוצה על שאר
 עצירות צודאי. שרדך לירד מודריגתו ולהפסיק מדבוקות
 ומעניג שלו כדי להכניס אורם זה ליתצדק שמו וזוה עובד
 ליתצדק שמו משא"כ מי שאינו רולה להפסיק ומעטג שלו
 רק שיעשה מלית באקראי. כשהוא לא יפסיד לעלמו החעטג
 צודאי זה אינו עובד ליתצדק רק לעלמו כדי שיריג החעטג
 וז"ל גדולת הכנסת אורחים כל אימת שיעשה המלוח ויכניס
 אורחים

כי הוא עומד צמדינה אחת עם האים הלו צממוד שער
 סק"א כיון ששניהם עשו עזירה צדומא אחת וכיון שפורה
 שער הטומאה להוליח את יקר נשמתו ונשם זה מוליח הכיק
 של עושה הרשע ונק"א צביצה ציעולו להשער הכוח על שגורם
 שגם אותו הרשע חוזר צמסובה וא"כ אל ידע צעירי של
 המוכיח ונלהחזיר את הרשע לחסובה אפילו משה פעמים כי
 מקהוא צכל פעם שרואה להרשע עוצר עזירה צודחי ים
 צובמץ ומהו ושלל תיקן עלמו עדיין כראוי וכשם שלריך
 לתקן עלמו ומיילא מעורר להרשע ילכפשיה הוא דעציד. וזה
 ים לפרש הפסוק עוצר העוזב כפל לשון ללל כוונת הכחוצ
 עוצר לעלמך כלומר עשה הסובה על עומתך ועוצר ופציק
 המאיד וזה העוצר ג"כ לאותו הרשע. ואמר עמו ולא כתיב
 לו כתיב לו דרשו רז"ל (צ"ו) לומר שאם אמר לו הצעה"צ
 עלך מלוא כו' והוא יסב לו דפטור והיינו לכונה המצוה
 והמסכיל יצין וזה מאמר המעשה המצוה וברחה המצוה
 וברחה הייז שאלמר השב חסיפם כפל לשון לומר השב אחת
 על המא שלך וזה השבם להרשעים ג"ר ולזה אל ידע
 צעיריך להחזירם לחסובה אפילו משה פעמים כי צכל פעם
 מוכרח אחת לשבז מחטאיד ומנללה דלכפךך אח הוא
 דעציד וגמר חומרה היה צעל ומקלע לא יאמר הן לי קלע
 אלל טהן לו שכרו כפועל וכו' כי קלע ירמו לשכיני ולחירה
 רז"ל תקווא חד ועשרין וצגייהו וך משה אח הקלע וגומר
 דאם לא דמחה זה לא הו ערחין ישראל ומלחין ואמוראי
 צאורייתא דצ"פ דאיו קלע אלל אמור צודצרה אל
 הקלע וכהן מיווי צלל טורח וכו' גם צזהוק (חלל רבע)
 פחה ר"ע ואמר קצא קצא איה קלע ואיה קלע וכו' אלל
 קלע דיילי איה צרחא דמלכא צגינה איהמר ודצרה אל
 הקלע וכו' עכ"ל וכן הוא צפרסא (צשלח ק"ד) מלור עילאה
 אפיק מילא מאחר דלהתא ונה שניה דלהתא קלע דכתיב
 והוללח להם מים וכן הקלע וכו' ע"כ וכו' ומלח קלע ירמו
 להחורה כתיב חכמי אמת צפוק וסיס צקלע קיק פירוש
 ועוד לך ששמת קינך צקלע פירוש קינך הוא צחו שנתן
 למשה וייחם משה לקלע לפי שהיה חקיף צחורה ועוז ונלך:
 גם קלע ירמו לחורה וכו' משה על שנה עכ"ל ואמר היה
 צעל ומקלע פירוש צענה שלריך להחזיר הרשע לחסובה
 מצעל עלמו מדציקותו ומחורתו לא יאמר הן לי קלע פירוש
 שציק אחי צהענוגי ואל אפסיק אלל טהן לו הקצה שכרו
 כפועל כאלו פעל צעה הויה צחורה וצדציקות ואמרה היה
 קס צ"ד ומחה צפני צ"ד וכו' לכחורה חין לה קישור לפי
 דצרינו והגם שכבר כי הרמזים ז"ל כל שיחת החורה וחכמיה
 ונציחיה ע"ד משל וחידה ולל תקוה למלוא כל ענייני משל
 צמושל כי כל המסך הדברים כפי פשוטו והמסכל והחידה רמוז
 בהם וכו' ע"כ ע"מ לכחילה מלוא ליעייל גם ליפוק ויוצן
 עפ"י שכתב צעור יו"ד ק"י רמ"ו היה לפכו עשייה מלוא
 ות"ת אם אפשר למלוא להעשות על ידי אחרים לא יפסיק
 המלוא ואם לא יעשה המלוא ויחזיר למורתו עכ"ל והרצ"י
 ז"ל לא הראה צזה מקום מולאו וצמ"א כחצנו מקום מולא

הכ"ל סילח לו זה משה דרסיין (מועד קטן ע"י) כתיב שלם
 מעגל רגליך וגו' וכתיב אורח היים פן חפלק וגו' ליק כח
 צמלוא שא"ל לעשותה ע"י אחרים כחן צמלוא באפשר
 לעשותה ע"י אחרים וצמ"א הכחצנו צזה הדיבור ת"ל ותמיה
 על הרצ צעל דמס"א שרחה ונקום לזה משה דאמריק
 צמגילה צכום מלוא דעדיפי מת"ת וצקידושין אמריק
 שהתלמוד גדול ע"כ מחלק צין אם אי אפשר לשאפשר ע"כ
 וזה מקום דחוק ולדצרינו הוא מרווח ת"ל ומימרא מפורסם
 היא והארכנו צזה ת"ל צחיבורינו על ורן הרצ"י ז"ל יעו"ש
 וכמה כ"ל עוד לוור צמולא מקום כדן הזה מוואי דאמריק
 (צצועות ל"ה וצ"פ מפנין קב"ז) גדולה הכנסת אורחים
 יחר ומקבלת פני שכינה ומיילא דה"ה לתלמוד חורה וכ"כ
 היא וצמתיחין דפחה הן אלו דברים שאדם אוכל פירותיהם
 צעוה"ז וכו' והכנסת אורחים ות"ת כנגד כולם ע"כ ור"י
 לחלק צין אפשר לעשות ע"י אחרים לשא אפשר ועי טור יו"ש
 ק"י שס"א ומלוא הרגילות חבו למדין דהיה וכן הדין צמלוא
 הנקרה דהכנסת אורחים דחד דילל הוא וחד עעמול איה לא
 ולפ"ז ים לחקור הלל זו המלוא של הכנסת אורחים פכיוות
 לא מוקר רק למודי חורה ולת"ת ולחסידי הדור ול"כ כל
 ת"ת מלוא לזה דאם אפשר לעשות ע"י אחרים אל יצתה
 מהורתו ומי ידחה על וי ו"ל פסקי תוספות הוצא צהרצ"י
 י"ד שס"א והעולם סהגין לצעל כ"ז שהוא צעיר ומה גמע
 הוא אם עושין כן שלא ידחה לורכו כי כולם ילכו ללמוד ע"כ
 וזה כעין קושייתו ו"ל דמסכת לה דים צ"ד קצועין ל"ס
 ולהעניש לרשעים ולעוצרי עזירה ולהחזירם למוטצ ודמ"א
 למאי דרסיין צירושלמו (צריס חגיגה) צעודח דרי חייח ו
 יוקי ורי חמי דגמלין חסד כו' ע"ש ואם חין צ"ד קצועים ות"ת
 ודחה על וי אז זה הוואה להרשע עוצר עזירה קודם לזה
 המלוא וחייז להפסיק ליעידו כדי להחזירו למוטצ וזה טוונת
 המעשה צאמרה מוחנה צפני צ"ד ומלח מוחנה מלשון שם ית
 לדקות ד' וגמר חומרה שלו קודם הייז מלוא חזרת היע
 למוטצ קודם ותיצת שלו חוזר על נשמת הרשע להחזירו למוטצ
 ולהכניסו לגורשו צמורס חסיים והא דאמריק עוציה חע
 וזיבד מיעבד והאיד יכול לקפר לפני צ"ד י"ל דמיי"ר (ז'
 צדנהיוון להו ח"כ בעדיין לא נעשה החיבור והוא צח
 לאפרוסי ומימרא וכה"ג שרי כדאמריק (קידושין ק"י
 ופסיס קי"ב) צעודח דהיה דאמר אשהך זמנה וכו' וכן
 אפסיקא הלכחא צח"מ ק"י כ"ח ק"א ע"ש - (ח"י עפ"י
 ומסתינו צמליעל וזה טכחח ומי שראה את המליאה ונכח
 עליה (ובמנעתי צסם הרצ הלדיק הקודם וכו' ר' ברוך ז"ל
 כצ"מ) וכפל עליה הייז שמוחגה ח"ו על חורתו אז צח
 אחר הייז הק"א ח"ו והחיק צה ופריך הגמרא ליקניה ליה
 ד' חמות ר"ל ע"ד אומרם ז"ל חין לו להקצה צעולמו אלל
 ד' חמות של הלכה וכיון שכן חיד ים לו שליעה לכ"א ח"ו
 לגשת אללו ולמה חין החורה מגינה עליו (ע"י פ"י נשא)
 ומשני כיון דכפל גלי דעתיה דלא יחח ליה כו' וחין
 עשייתו לכס צורלו לעשות כחם רוח לולרו וכו' עכ"ל ולזה
 יאמר

יאמר

החלל האדם לקטח עולמו צדורו לשונה) וצא אחרונה חזיק
 זה שהחזיק זה זכה זה וכו' כי נודע דברי הרב
 הקדוש איש חלקים **דבעשי** ז"ל כב"מ בלוחו הגר שאמר
 ביום גיירתי ע"מ שתלמוד לי כל התורה כשאי עומד על
 לב אחת והשיב לו מה דעך כפי לחצרך לא תעביד קלפני עמי
 לדין הדין ליפול מודריגתו בשביל טובת הרשע להעלותו
 על העבירה אינה עבירה גמורה ח"ו רק כאלו עדינו כל
 המצוה כאלו צא על איש וכל הכועס כאלו עובד ע"ז
 עומד עומד הדין עם הרשע במודריגת אחת צעמוקי הקליפה
 המעשה הדין חסונה על שלו ועלה ג"כ להרשע והוא צדור
 גיילת אפיס כידוע: וסנה הגר לא רלה צוה שילטרך ליפול
 מעמיס ומודריגתו ואמר גיירתי ע"מ על רגל אחד כלומר
 ללא חלטרך ליפול והשיב לו דעך כפי וכו' פירוש אם היית
 מפל ומודריגתך צודאי היית חפץ שיפול איזה לדין חלך
 למעלותך ואיך גם לחצרך לא תעביד וכו' עכ"ל הקדוש
 הנם שאין לעמוד על סוף דעתו של הרב הקדוש הכ"ל
 היה כוונתו במאמר זה וצודאי יס צו סודות גדולת
 מעינות ואלו כל מוחא קובל דא חכן לפי המונן חללי
 צדור הקדושים צורך הפשט והפלה כך הוא כי מה שהלדין
 לייפול מודריגתו כדלי להעלות הרשע הוא מעט ערבות
 קוד כל ישראל ערבים זה לזה וצעד גרים יס פלוגתא אי
 נטקו ישראל גם לערבות צעדם ולכן לא רלה הגר להיות
 נטק צדור הערבות ככ"ל לפי הפשט ע' (צמות וי"ז חוקפות
 הקשים גרים) חונם יזהר מאיד שחיו צנפילתו לא יושאר
 הקליפה לירד לעמוקי הקליפה עד שלא יוכל להעלות אח"כ
 ויחזיק צו הק"ח צו וזכה צו זה כוונת מוכתירו ראה אם
 מליאה פ' שראה את כשמה ישראל הרשע עשיק בק"ח צו
 לה להחזירו למוטב והוא נקרא השבת הצידה ורולה לה"ח
 עמי ומהחזירו לקדושה והרי זה כוונת מליאה וכפל
 הייט שדרך ליפול מודריגתו צעידו אז יזהר מאיד
 ח' יוצא האחר ח"ו ויחזק זה וכינה להכשמה צעם נקיבה
 ח' חוננו וצת כסן שהיא הכשמה כאומר צוהיק (ויקרא
 ז') או ירלה ע"ד דח"ח צוהיק (כח) וינלחו בקעה
 גאה חככו וירדו לחינות עניקתח ויחנן כפלו ונפקו
 עותח ע"לחה לרשו אחרא וכן אירע לנח וישכר מן היין
 על וע"ד ארעור חכף חס אצי כענן הייט הק"ח ואח"כ
 הר לכענן לשלגה ע"כ וז"ל ווי שראה את הנוליה וכפל
 ליה פירוש ראה ורה להכונתח עניקתח וכפל ח"ו עליה
 ש אירע לנח אז חכף צא אחר וכה זה וייד והעורר
 ח' ויחי' ליה אחר לשלגה וז"ל חס לא יחנן עלמו חכף
 ח' אז זה האחר יזכה זה וכה"ח עובדח דארבעה
 נכסכו לפרדק (חגיגה פ' אין דורשין) ולא כילול חלל
 ע' והתקנה לזה שלא יסחכן צדור נפילת אפיס הזכר
 עס הרב האלהי **דבעשי** ז"ל כב"מ התחברו בהלדיקי
 שפוקטוים אז זכות הלדיק יגן עלינו להלינו וסכנת צדור
 דיק ונטל צירחא חלסים וע"י קטירה החבל האהבה אשר

כפשוטו שני הלוות יחד אז עושים השמים והאחד יעזר את
 חזירו חבל חס צענה הזחא חין לדיק צעירו לקפר לפכו
 הווארע אז צלחה חל יסכן עלמו וכשמה שלו קודם כאומר
 ז"ל חייך קודמין לחי אחיך ואם כך הוא צחי הגוף כ"ס
 צחי הכשמה כמו שמוניו צושה רציו ע"ה שהחלל על
 חשע וצוה ונענו ונלעווח אחר הרע ויט כח צחפלת הלדיקים
 גם לצחינה זו צדור לדיק מוטל צירחא חלסים וז"ל היה
 צעל וקלע הייט שהולך ליצעל וקלע הייט מהחורה ככ"ל
 וליפול מודריגתו ח"ו לא יאמר תן לי קלע וככ"ל (ולפ"ז
 לדיק חסונ צדור קרא צ"ד) ושונתי מפרשים כי האדם
 צחילה כשנחחיל להולך צדרכי ד' ולהקן הכשמה שהוא כמו
 מליאה אז ווי שגדול ומחזירו ילרו גדול ונומי וצחחצולת
 יעשה ונלחמה כי רולה להפילו ולריך להחזק שלא יצא ח"ו
 הק"ח להחזיק זה שאז ח"ו יזכה זה ח"ח ראה את המליאה
 כ' ולזה לריך להחזק מאוד ולהרגו י"ט וצוה יזכה לטור
 כי הצא לטור מסייעים לו והולך מודריגה למודריגה עד
 שזכה לכותה וויס הייט החורה ללמאו פירוש ללמאו וייעיד
 שפ' הרב הלדיק הק' איש חלסי וכו' **מברדיטשוב**
 ז"ל כב"מ ואז חוננו הקצ"ה שהכל כהיה צדורו הייט שכל
 הדברים צהנהגת עולמות מוקר צדור של הלדיק והכל נעשה
 עפ"י דבורו כאומר לדיק מוטל צירחא חלסי ר"ע חוננו
 צורח כפשות רצות פ"י זה הלדיק ששוחה וויס ללמאו ככ"ל
 זכה להיות צורח בכל עת ורנע כפשות רצות ולהעלות
 לשרשם וור חוננו חדא וור חוננו חדא ולא פליגי ויקדו יסו
 חוויס על חשכו צשורש השרשים צווקר הצרכה
יוקח נח ונעט וויס וגו' כ' הצע"הט ז"ל ג' מוקרה
 יוקח נח ונעט וויס : צרל מעפר יוקח : גם שבי
 גבור יוקח פ' גם השבי לדיק גבור יוקח צוכית יוקח כח
 ונעט וויס : צרל מעפר יוקח פ"י צרל חרצ של פירענות
 יוקח וישראל שנמכלו לעפר צוכית אציהם שאמר ואנכי
 עפר ואשר עכ"ל ויחכן עיד לפרש עכ"י דצריהם ז"ל חס פגע
 צך וניול זה ומכחו לכה"מ חס צרל הוא מתפילן ע"כ
 הנה צעק התורה יפעול הלדיק צ' פעולת ח' להבא שזוה
 מחיס כח הק"ח מלשלוט צו חס צרל הוא מתפילן צ' לעבר
 ר"ל לציר כילי הקדושות אשר נחנכו מהקדשה הייט כפשיח
 העוקות ציד הק"מ וצעק התורה וולי' השבויס האלו מידו
 וזה גבורתם של הלדיקים להליח השבויס וכן הן גבורתם
 כאומרם ז"ל חיוהו גבור הכינח חס ילרו לא חוננו הורג
 חלל הכובש הייט שכבשו תחתיו צולחונתו עמו ויטב ונומי
 שבי ועל הלדיקים באור וצדית שבו והוא גבורה נפלאה אשר
 חס שיקודו מעפר יגבר על מלחך שכולו חס ע"ד שאמר רב
 עומר חקידח (קידושין ע"ו) חזות דחא כורח ואנח צשרח
 ואנח עדיפרי מונך ע"ש ח"ח יוקח כח ונעט וויס התורה
 נחנה עלה עוצה ע"ד חוננו ז"ל צרלח וליהיר צרלח חצולין
 הייט החורה ואומר ונעט ללד שאצילו חלף שטים יחיה פעמי
 לא יגמור אפילו כוונה אחת צחורה ואז צרלח הייט הילתהיר

ע"ד אוננו לא תיף עליהם צדק שהוא חוקק הקליפה צ"ע
 ונעפר יוקח הייב סווקה ונחאדם אחר יסדרו ונעפר ולא זו
 כלצד אלא גם צבי הייבו כ"ק העשוקות גבור יוקח ווי קסיה
 גבור לכצט ילרו יוקח ויואל אוננו כל צלעו ויחזירם להקדושה

וסערו

לצכס וגוי כי הצעה"ט ז"ל ג' צונקרה הכא
 וסערו לצכס ואידך שיחו לצכס לחילה ורחיחם
 וסע לצכס וזה הוא שאוננו שהיה ונלעער על סלא צאו לו
 ארחיס וזהו שיחו לצכס שהיה ונלעער כלצו כיון שראה אלו
 וסע לצכס עכ"ל ויחכן עוד לפרש למה שאוננו ז"ל אם אין
 קננה אין תורה וזהו וסערו לצכס צלחם אז שיחו לצכס לחילה
 לכח התורה כאוננס חילך לאורייתא (צ"ג ח" ז') ולא
 צאכילה לצד גם ורחיחם וסע לצכס כי אינו דיונה ווי שיש
 לו פח צקלו ואפסר להעניס ע"ד טעונתי ונפרסיס ד'
 צונקרה וזה ד' אלהיך שואל ונענד כי אם ליראה וזה אדיר שונך
 צכל הארץ וזה אמיס כי תזכרתי וזה רצ עובד אשר לפכת ליריך
 ע"כ כי יש ווי שושלה חזירו צחזה שליחות ואיני רולה לעשות
 שליחותו ובהנניעה ונלד השושלה שאינו איס חסוד וגדול והשליח
 גדול אוננו ויש שהנניעה גם שהושלה היא אדם גדול אוננס
 גם השליח גדול אוננו ויש שהנניעה ונלד שאינו ונלס לו שכרו
 ויש שהנניעה ונלד שנותת השליחות הוא דבר כדו וקסה לעשותו
 ולז"א צעצדות הס"י כל הנניעות צעלים ונחויצים אכחו ישראל
 לעשות שליחות הנקום צ"ה וצ"ס לקיים ונלחו כי הושלה היא
 גדול וזה אדיר שונך צכל הארץ והשליח קטן וזה איס כי
 תזכרתי והשכר ונרצה וזה רצ עובד וגוי ונחות השליחות
 אינו דבר קסה וחזק כי וזה ד' שואל ונענד כ"א ליראה
 דהיא ונלחא וזכרתי עכ"ל ונלחא עוד שנים וזה אהבתי
 תזכרתי כל היום היא שיחתי וזה רצו ונענד ד' וגוי כי
 ונלד הכ"ל יש עוד לפעמים ונניעות פעם אינו עושה שליחותו
 ללד שאין זה כדי עצדות ויס א' ואין פועל כשכר לפחות
 ונכדי פעולת יום אחד כאוננס ז"ל (צ"ג צ"ג) ע' צח"ו ס' פ'
 קע"א ויש שהנניעה ונלד שנותת השליחות אינו דבר חכמה
 וצוטה לו לעשותו שיהא קרה צעשייתו כונעסיס טועים
 כאוננס ז"ל (כתובות ע"ג) ע' צאה"ע ס"ס ע"ו ולזה רננו
 צ' הונקרות שונלחמי ויש להעניס צונקרה הכ"ל של וסערו
 לצכס ולקרב אל הסכל ע"ד שפ"י הגאון ונח"ס ס"ף ז"ל אם
 אין קננה אין תורה ע"פ הוהרש כשעלה וקסה לנרוס לקבל
 התורה רלו הונלחכים לדחפנו וזה עשה הקצ"ה החליף לורתי
 ור פכיו כדמות לקסתי פכיו של אצחסיס אציו ח"ל הקצ"ה
 ח"ך לא תצייסו ונפכיו שאלתם לחנו כעכין שחאור ויאלכו
 וע"ז הוכרחו להודות וקבל ונשה התורה וז"א אם אין
 קננה שלתן אצחסיס אציו להונלחכים אין תורה כלומר לא
 היה תורה עכ"ל וצחונת לא הציו הקננה כי פיקסה דרה רק
 שאכילס חלצ וחננחה וצן הצקר ואפ"ל ד"ה הטעם שאוכלים
 אכחו צחג הטצועות חלצ וחננחה וצטה לזכרון טע"י שאכלו
 הונלחכים אלא אצחסיס אציו חלצ וצן הצקר ע"ז גרס לונטה

לקבל התורה ואיחזור ונשניה דהרצ הדריק וכ"י :

מברדיטשוב

ז"ל הקסה ויה דכתיב אלא הונן שונת
 ועוב לצ א"ך יתכנליות זה סודס של עוב
 לצ אלא הונן הלא זו הוהה היא הנוצבחה צככל הוודות כאוננו
 ועוב לצ ונשה חנייד ואיזה דרך סידבק צה האדם סוח
 נ"כ לצ עוב וזה הונן לדריקים וא"ך ייחסו הכתוב זה הוהה
 להונן שהיה כולו רע אוננס אוננו ד"ל וזה רחשה אכסה
 שזוננה את הונן עד שונסיק ככולה חכמי וככולהו אוננו
 והייט אפילו כונאמר שעמיד תלמוד ותיק לחדס ולזה כסל
 לומר וככולהו אוננרתי ולא אונר צקילור ככולהו חכמי
 ואוננרתי ורוננו על וזה שצחיד להאמר ולהתחדס צכל ד"ה וד"ה
 על הכל כוננה אכסר והנה אכסר רחשה שמונן הוא כולו רע
 אין צו אפילו ונעט דונעט צחיתת עוב ולכך יראה ונלפ"י
 ע"ד אוננרתי ז"ל אל התגרה צרשע שהטעה ונשחקת לו
 העושה לא צרח רק לרשעים ודרכם ללחה עד ונלד ותי
 שהוא רשע עד לתכלית דרכו צורחי ללחה ונשחקת
 ונשחקת לו ועס רשע כזה סכנה להתגרות צו כי אפ"י לר
 וננו צולע אצל הרע שאין הטעה ונשחקת לו וזה קיני
 ש"ס צו קלת עוב וזהו אין סכנה להתגרות צו ויכולת צ'
 הדריקים להפכו ולשטתו וזהו היה כוננת אכסר צדלחה
 הונן ונלחא ונלד ונשעה ונשחקת לו יראה ונפכיו ונקטת
 עלה צלצס לעשות סעודה ועשהה סעודה צקדושה ונשעה
 ונלד עד ששרחה הקדושה צכל ונלכל ונלכל ונשקולתן ונל
 כליו וכשנחנה הונן ונלחא סעודה דקסה צו קלת קדושה
 שנחפס צו קלת עוב עד שיחכן לייחס עליו ועוב לצ וזה
 החיל ונלחא עכ"ל הקדוש ועפ"י אפ"ל דייק הכתוב צ"ס
 הוא שונן ועוב לצ כי רק ציוס הוא סדבקה צו קלת
 קדושה יחכן לייחס לו ועוב צ' ונשח"כ עד הנה ויש לקר
 זה אל הסכל צדק הפסטי כיון שאינו רשע גמור ויש צ'
 קלת עוב אז צודחי אין הטעה ונשחקת לו דנעשה קלת
 ונלחא ונלחא כיון שאין יכול לקבל ייקה ונצחיתת הטעה
 ונוקר הצרכה אחר ש"ס צו רע וגם אין לו יכולת לקבל
 ייקה ונצחיתת הצוננחה אחר ש"ס צו קלת עוב וזה הוא
 קרה ונלחא ונלחא והנה אוננו ז"ל כפה עליהם החר כנניית
 חרו ונודעה רבה לאורייתא ודור קבלוהו ציני אכסרות וזה
 היה קבלת תורה צחונת וזהו אם אין קננה שנחנה אכסר
 קננה וסעודהה להונן אין תורה לא היה צא לכלל קבלת
 התורה צלי ונודעה רבה וצ"ה אפ"ל צונה שאונר אחאצ אהם
 עוכר ישראל והס"ב לו אמה וצית אצ"ך ולח היה ירח וננתי
 כי היה צו קלת עוב וכשעלחם לו איצל לנחר חעשה את
 כפסך וגוי ויצח כ"י לא היה זה קלת עוב והא דאוננרתי
 דכשחרו כפות ידים ורגליס טרקדה צהס לפכיו כלות דצרת
 צו"א יע"ש ח"א וסערו לצכס שיחו לצכס לחילה ורחיחם

מברדיטשוב

ז"ל דחיתא צונדח

עמוד עליהם תחח העץ ויאלכו ונח"ס הדריק

ועס לצכס והצן :

שלא

עניות ואומריץן שלטה אינם רואין פני גיהנם (עירובין נח) וחד מהם דיקדוקי עניות נוכלא דעכשיו בגלות הוור הזה אין לך אדם בישראל שאין לו דיקדוקי עניות ופטור ון הדין וגם לנזעבי רחמים אי אפשר שהם שיכורים וחרתי אור רב שטח שמתחלה אור שהם פטורים ון הדין וטעם רישיה דקרא לכן שנועי נא זאה עניה דהוא דיקדוקי עניות וגמר אומרו דגם נהפלה פטורים הייט מלנזעבי רחמי וטעם סיפיה דקרא וסיכורת ולא מייין וקילר צוונן והוקשה לו הבין דחרתי אור וקצר דוטעם סיכורת פטור מדין גיהנם וכל הוללות ולזה וקשה וגילה לו שהרן קוד זה דחרתי אור רב שטח ולזה דקדק צאונו תיבת נני לרונן שריש צא לזכות אה ישראל לפטור מדין שיהם מדין כל הוללות וטעם רישיה דקרא לכן שנועי נא זאה עניה ולפטור נני מדין הפלי וטעם סיפיה דקרא וסיכורת ולא מייין וסיבת הרב הלדיק הי"ל כי אורו הפירוש עד אין חקר וסיבת גם וועלת האומרו עד אין חקר ואמר שהפירוש הזה הוא מוחים כפשות עכ"ל הקדוש ונחזור לרבינו ח"א חס אמאק וטפט עבדי וגו' שלא אלמוד ק"ו זה ונה אעשה כי יקום אל ואך אוכל לפטור עליו וזה אלמוד הק"ו יוכלנו לפטור כל העולם וכ"א יבא על וקומו צטלוס

חיי שרה

ותמת

שרה צקריה ארבע היא צרפן צארן כנען וגו' כי צקפר הקדוש איה"ח ז"ל רוח הכחוב צאוור קריה ארבע כי ח"ו לא יתייחס הויתיה לנדיקים אלא וכו' והטעם היא כי צהיות צויה"ז מהפכס צחית החומר צביסידות לצחי הרוחניות הקדוש וכו' ואמר צארן כנען כי העי"ה יקרא ארן כנען היא יל"ה וצאוולעיה התעלמותו כנוד ישיג האדם להפליח לעשית בקדשה ובהשנה עכ"ל הקדוש יכן היא צזיה"ק צהדיא דעיקר זכיהת אדם לאור הכר הוואיר לו צעלם הנוקויה להיית יושב צין הלדיקים וליהכת וואיר עליון והתעלמות זו השכינה הוא סיבת של התכדיתו נגד היל"ה וצויה שנועלם וצודק ונזע" ותייב אה השאר טצעיסה רח"ל הייט החונן היא היל"ה היא זוכה בכל פעם יותר לאור הכר והנה כל אדם עד יגיעו לארבעה עשר שנים אין לו כח עדיין להחגבר נגד היל"ה כי היא לצדו אז הווי"ב כל אשר יש לו כי לפתח חטאת רובן ודקשו ז"ל ונשכנער ללח ונצנן אורו כחן צו היל"ה ושע"כ נקרא ונלך וקן וכקיל חונס צהגיע היר הנער לשכה ארבעה עשר אז ונתחיל להתיילן צו אור של היל"ט ואז ישיב בגדר צחיב התצרות לאשר הוא לא כד"י וצזה אפ"ל חונס ז"ל צונשנה (פסחים) אור לארבעה עשר צידקין אה החונן לאור הכר ע"כ כלומר אור הוגיע לאדם צהיותו ככנס לשכה הארבעה עשר והיי"ט היל"ט ואז צודקין אה החונן כלומר אז ונתחיל הזמן להיות האדם צודק ומצער חונן היא היל"ה כיון שיש לו מוקיע להחגבר נגדו ומפרש הנושנה צלחות לטוקה

עולם שכרו ותכלית האוסר הנוקויה שגיבוע לו ונה כי צאוולעיה התעלמותו נגד היל"ה יזכה לאור העליון וזה לאור הכר הייט שיזכה להטענג נחור השכינה אשר נשנות הלדיקים צערכה ככר לפני האצוקה כאומרם ז"ל [פסחים דף ז'] ואפ"ל עוד לאור הכר הייט צנחית התעלמותו בהפלת עסקו צאר התורה כאומרו כי כד וטוה ותורה אור ואלו הצי צחית הם אור לו לחאיר כתיב

הג"ה

ועד

שופרים כסליו קיין וקפר אחד להם כי קיין ורונז על תורה אור כי צקיין כינה התורה לישראל וכסליו ורונז על כר וטוה רונז על כר חטכה ויע"ה היום הרח עולם כי צביה צאלול התחיל צריחות הצולם כטוד וכו"ה צכסליו הוא צקוד ויהי כונשלק חדשיסותסה ויכר העיבד ואז הוא צקיד צהלו כרו עלי ראשי חסו כר חטכה צקוד צרין יחד כוכבי צוקר אוחיות צכר והיא דרך הונתקה חם ויהי "הי" כ"י "קר" לרחות ר"ת כסליו ואגב דחתא לידן כיונא צכס הרב הלדיק וכו' ר' אייזיק וקארען ז"ל צונשנה הכר החטני כרו מצחון החטני חייב ר' יהודה אומר צכר חטכה פטור ע"כ כי ידוע יוחק נעשה לדוקי ונחונת שהניח האש ונצחן כי צעקן ארחה על הכפורת צעשן הקעורת וכו' כידוע וחיקון טלו הוא צכר חטכה כו"ש צכחבים ולזה אומרים צחטכה ציוני ונתחיה צן יוחקן ול"ה ר' יהודה אומר צכר חטכה פטור כי זהו תיקוני עכ"ל ולדעתו כרונו כי חטכה עם ל"ו כרוח עולם וקפר יוחקן

ואין פעילה צעילם לפעול צצחה השקעת כח היל"ה כח גדול הפלחות פעילה לינווד התורה ועסק צט נשנה להאיר נשנותו כאומרם ז"ל חס צרול הוא ונתחון ולזה נחור י"ד ואילך יש לו להאדם להזהר צריוו ולתקן ונעשיו צכליות וכל רגע ע"ד אינרים ז"ל שוב יוס אחד לפני ויתחן וצוה יהי כל ימיו צצטובה

ונודיע

דברי הרב הלדיק וכו' ר' נחמן קאסויד ז"ל צפירוש הנושנה נוי שאגד ונחתיכן לו עד הערב הייט שכאצד ונוני ללם אלהים ונחתי חשכת ונעשיו רח"ל ונחתיכן לו עד הערב הייט עד ערב שנת שאז הוא וריכו לכל ימי השצוב אז עד ערב ראש חודש שאז היא וריכו לכל ימי החדש אז עד ערב ראש השנה שיהי וריכו לכל השנה עכ"ל וצטליה הקדוש איתא דחונסה עירובן יש ערב שנת ערב צריח ערב ר"ה ערב יו"כ ערב ה"ה עכ"ל והנמקדן רנווהו צאויר קור ורע ועשה טוב ס"ה ערבה כלינר ה' ערב ע"כ וע"ז ידו הדוים ווי לכא דונתקן ואין ונחעורר לתחוק צעצודה האלהי יתע"ש ויהקדש נלך ויש לכל אדם לדמות צעלמו כאלו לא התחיל עדיין כלל צעצודת